

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 8 marca 2013 r.

w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych.

Krajowa Rada Sądownictwa przypomina, że już wielokrotnie, zdecydowanie krytycznie wypowiadała się w przedmiocie, dokonanej ustawą z dnia 18 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 203, poz. 1192), nowelizacji ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. 2001, Nr 98, poz. 1070 ze zm.). Rada podjęła także uchwałę w sprawie wniosku do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją licznych regulacji wspomnianej ustawy nowelizującej (Uchwała Nr 215/2012 z dnia 19 lipca 2012 r.).

Mając powyższe na uwadze, opiniowanie przez Radę, przedłożonego jej projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych, który to projekt ma na celu dostosowanie przepisów podstawowych do konsekwentnie kwestionowanych przez Radę, znowelizowanych przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, może być uzasadnione tylko o tyle, że przepisy te jeszcze obowiązują.

Odnosząc się do propozycji rozwiązań normatywnych zawartych w projekcie Rada krytycznie ocenia zamysł przyznania dyrektorowi sądu kompetencji do udzielania urlopu kuratorom sądowym. W świetle regulacji ustawy z dnia 21 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz.U. 2001, Nr 98, poz. 1071) to prezes sądu okręgowego, a nie dyrektor jest tym organem sądu, który pełni bezpośredni nadzór nad kuratorami i wykonuje względem nich czynności z zakresu prawa pracy. Propozycja zatem zaangażowania jeszcze dyrektora sądu w wykonywanie czynności z zakresu prawa pracy względem kuratorów, przez przyznanie mu kompetencji do udzielania kuratorom urlopu, zdaniem Rady prowadzi do niepotrzebnego podziału kompetencji między prezesem a dyrektorem, względem tej grupy zawodowej, która realizuje przecież zadania związane z wykonywaniem orzeczeń sądowych. Pomysł projektodawcy wydaje się o tyle nieracjonalny, że *de facto* ceduje kompetencje do udzielania

urlopu podmiotowi, który w zadaniach, obowiązkach wręcz codziennej pracy kuratora nie jest zorientowany.

Za nieprawidłowe należy uznać proponowane uchylene przepisu art. 46 rozporządzenia, zwłaszcza z tym uzasadnieniem, że materia rozpoznawania skarg i wniosków jest wyczerpująco uregulowana w ustawie z dnia 27 lipca 2011 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych w jej przepisach art. 41a-41e. Przepis art. 46 rozporządzenia nie dotyczy bowiem materii rozpoznawania skarg i wniosków, a czasowego ograniczenia wyznaczania sesji sądowych w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 sierpnia.

Rada zwraca nadto uwagę, iż proponowana zmiana treści przepisu art. 34 rozporządzenia bez uchylene przepisu art. 37, spowoduje istnienie w rozporządzeniu dwóch, dublujących się w istocie regulacji.